

Socialdemokratiets store Idé“. Og han tilføjede saa i Fjor: Den indre Skønhed i Socialdemokratiets Idé er netop Udslettelse af Landegrænser, Nationalitet og Sprog, og han tilføjer yderligere: Paa Forsvarsspørgsmaalet er der den Forskel mellem os og alle andre Partier, at vi ere ikke bange for at komme ind under fremmed Kultur:

Jeg skal ikke med Hensyn til Socialdemokraternes Forslag kritisere dette i Enkeltheder. Det har det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) gjort forleden. Og Forslagets økonomiske Side er jo en Specialitet for det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik). Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at paa Møder, hvor der ingen Venstremænd (Reformmænd eller moderate) eller Højre er, men hvor det ærede Medlem alene skal boltre sig sammen med Socialdemokraterne, levner han ikke deres Forslag Ære for 2 Skilling, han paaviser, hvor uhyre mange Millioner det vil koste. Det vil maaske det ærede Medlem ogsaa finde Anledning til her, og det vilde da være at tage Brødet ud af Munden paa ham, om jeg gjorde det.

Jeg vil dog sige til det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow), at han ikke maa glemme, at det socialdemokratiske Forslag er et Kompromisforslag. Ganske vist lyder Kompromis ikke godt i den socialistiske Lejr. Kompromis, Forlig, Overenskomst er den Slags Ting, de jo ere Hædere af. Men dette Forslag er dog et Kompromisforslag. Sagen er nemlig den, at en Menneskealder igennem har det socialdemokratiske Programs Løsning af Forsvarssagen været dette: Indførelse af Folkeværn. Men saa kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for halvandet Aars Tid siden paa den socialistiske Kongres og sagde: Det maa vi have strøget! Han motiverede denne Fordring dermed, at han endnu aldrig havde truffet noget Menneske, der vidste, hvad der egentlig mentes med dette Ord, og, sagde han, derfor vil det være plat umuligt at forsvare det her paa Rigsdagen. Nu var der en Gruppe indenfor Socialdemokratiet, der vilde have dette Udtryk „Folkeværn“ forstærket til „Folkevæbning“. Man gik da en Mellemsvej og lavede det til „Indøvelse i Vaabenbrug“, om end det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) mente, at dette var temmelig overflødigt, thi det vilde ikke være vanskeligere her paa Rigsdagen at forsvare „Folkeværn“ end „Indøvelse i Vaabenbrug“. Det blev imidlertid nød-

vendigt at have noget i det socialdemokratiske Program om den Ting, thi, som en af deres Ledere udtalte, hvis der ikke var det, vilde man desavouere det Forslag, som de to socialdemokratiske Medlemmer af Forsvarskommissionen have stillet i denes Betænkning. En tredje Fløj indenfor Socialdemokratiet fandt, at det var ganske galt: der var Militarisme i dette Punkt paa Programmet, og stillede derfor Forslag om, at det helt skulde udgaa. Dette blev imidlertid med temmelig stor Majoritet forkastet — nogen Militarisme skulde der dog ogsaa være i det socialdemokratiske Program.

Spørger man imidlertid, hvorvidt da Socialdemokraterne mene, at man skal forsvare sit Land, saa ere Anskuelserne derom meget forskellige. Vi have i vor Midte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen). Han er jo af den Anskuelse, at dersom der blev rettet et røverisk Overfald paa vort Land, vilde ogsaa de danske Socialdemokrater styrte til Grænsen og værne Landet. Han giver vel ingen Oplysning om, ved hvilke Midler et saadant Forsvar skal føres, men heldigvis har han jo Partifæller som Folketingskandidater, der kunne risikere at komme her ind i Tinget, og som i saa Henseende kunne give fornødne Oplysninger. Den Mand, der stillede sig mod det ærede Medlem fra Skjolddelev (J. Nielsen), ved jo Besked. Han har denne Mening: Hvis en fjendt-Magt trænger ind i vort Land, saa ville vi Socialdemokrater med Vaaben i Haand forsvare det, vi ville ofre Liv og Blod for at bevare vort Land. Liv og Blod og med Vaaben i Haand — i et Øjeblik, hvor vi skulle til Afvæbning! Selvfølgelig blev denne Modsigelse foreholdt ham, men han var ikke raadvild, han sagde: Have vi intet andet Vaaben, saa ville vi bruge Næverne. Næverne overfor Kanoner og Bajonetter ere nok noget, der kan batte.

Men nu have de Herrer navnlig i Gaar, men ogsaa de foregaaende Dage, i høj Grad beskæftiget sig med, hvorledes deres Kolleger mod Syd og Sydvest forholde sig overfor Forsvarsspørgsmaalet. Der har det da ganske sikkert sin store Interesse at se et Par Sammenstillinger. Maa jeg tillade mig at fremdrage nogle saadanne.

I Forsvarskommissionens Betænkning skrive Socialdemokraterne, at den danske Stat udelukkende bør sætte sin Lid til Freden og overfor de øvrige Magter erklære sig neutral; naar Danmark samtidig hermed nedlægger sine Fæstningsværker